

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 2/3 czerwca 2015 roku oskarżony M. O. w miejscowości (...), Gmina R., po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi dokonał włamania do pomieszczenia kasowego P. D. (...). Po dostaniu się do jego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia pojemnik z zawartością pieniędzy w kwocie 100 złotych, pieczętka, pliku biletów, kalkulatora o łącznej wartości 184 złotych na szkodę A. K.. Z szuflady biurka zabrał także okulary optyczne o wartości 450 złotych na szkodę M. B..

Skradzonego mienia nie odzyskano.

Następnie w dniu 14 czerwca 2015 roku ponownie udała się na teren P. D. (...) w K.. Tam, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał włamania do magazynku sklepowego, w ten sposób, że zerwał kłódkę i wyrwał zamek wewnętrzny drzwi. Pokonując w ten sposób zabezpieczenia dostał się do wnętrza sklepiku ze słodyczami, skąd zabrał w celu przywłaszczenia karton ciastek o nazwie (...) oraz opakowanie ciastek o nazwie (...) wartości łącznej 30 złotych na szkodę J. K.. Kradnącego mienie oskarżonego zarejestrowała zamontowana wewnątrz sklepiku kamera. Chwilę później – w tym samym miejscu – usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia kasy biletowej celem zaboru nieustalonej ilości pieniędzy, w ten sposób, że uszkodził futrynę oraz kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe, jednak zamiaru swego nie osiągnął ze względu na brak możliwości pokonania zabezpieczenia. W tym przypadku także działał na szkodę J. K..

(dowód: zeznania świadków: J. K. k.2v.-3, 39v.-40, 117v.-118; M. B. k. 59v.-60, 117v.; M. Ł. k.8v.-9; wyjaśnienia oskarżonego M. O. k.51v.-52 – ujawnione w trybie art. 479 § 2 kpk ; protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k.11-18; protokół zatrzymania rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną k.19-25, fotografie k. 26-27; protokół przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 29-36)

M. O. był już trzykrotnie karany sędownie. Za każdym razem były to przestępstwa przeciwko mieniu:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy W. Karny z siedzibą w P. z dnia 24 marca 2014 roku w sprawie VII K. 837/13 za czyn z art. 283 kk w zw. z art. 279 § 1 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy W. Karny z siedzibą w P. z dnia 31 marca 2014 roku w sprawie VII K. 665/13 za czyny z art. 283 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk oraz z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat (wyrok uprawomocnił się w dniu 8 kwietnia 2014 roku);

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy W. Karny z siedzibą w P. z dnia 19 listopada 2014 roku w sprawie VII K. 175/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat (wyrok uprawomocnił się w dniu 18 grudnia 2014 roku).

Oskarżony został w tej sprawie zatrzymany do wyjaśnienia.

(dowód: protokół zatrzymania osoby k. 37-37v., karta karna k. 86-86v., odpis wyroku k.150-150v.)

Oskarżony M. O. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W złożonych wyjaśnieniach opisał okoliczności popełnienia przestępstw, sposób pokonania zabezpieczeń i opisał skradzione rzeczy (vide: k.51v.-52).

Stanowisko oskarżonego przyznającego się do winy znajduje potwierdzenie w reszcie materiału dowodowego. W połączeniu z nimi pozwalają na dokonanie dokładnych ustaleń faktycznych w zakresie zarzucanych oskarżonemu czynów. Fakt pokonania zabezpieczeń i dokonania włamań do opisanych w zarzutach pomieszczeń oraz kradzieży wskazanego mienia nie budzi najmniejszych wątpliwości. Korekcie podlegała jedynie wartość zabranego mienia w

nocy z 2/3 czerwca 2015 roku. W trakcie zeznań składanych na rozprawie przez J. K., Sąd ustalił, że skradzione mienie należało do A. K. a jego wartość wyniosła 184 złote.

Tym samym fakt popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów jest bezsporny i udowodniony. Poprawna jest także wskazana w akcie oskarżenia ich kwalifikacja prawna. Oskarżony działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w każdym z pomieszczeń, dokonał zaboru cudzego mienia, a następnie rozporządzał nim jak właściciel. W jednym przypadku zaboru mienia nie dokonał jednakże podjął działania zmierzające do kradzieży jednakże nie zdołał pokonać zabezpieczeń drzwi. Te zachowania wyczerpują wszystkie ustawowe znamiona występków kradzieży z włamaniem (punkt I.a/ sentencji), oraz kradzieży z włamaniem i uśiłowania kradzieży z włamaniem popełnionego czynem ciągłym w rozumieniu art. 279 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (punkt I.b/ sentencji).

Biorąc pod uwagę, że czyny oskarżonego popełnione zostały przed dniem 1 lipca 2015 roku i po dokonaniu analizy aktualnie obowiązujących przepisów i przepisów w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 roku Sąd uznał, że przepisy wcześniejsze są dla oskarżonego względniejsze – art. 4 § 1 kk.

Orzekając karę za popełnione przestępstwo Sąd oparł się na dyrektywach jej wymiaru określonych w art. 53 kk, uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące jak i okoliczności obciążające. Do tych ostatnich należy działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uprzednia karalność oskarżonego za umyślne przestępstwa podobne. Oskarżony działał w sposób przemyślany, zaplanowany. Do okoliczności natomiast łagodzących Sąd zaliczył postawę oskarżonego po popełnieniu przestępstw, który jeszcze w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia przestępstw i w żaden sposób dalej nie utrudniał postępowania oraz młody wiek oskarżonego – młodociany w rozumieniu przepisów kodeksu karnego.

Oskarżony M. O. w chwili orzekania miał ukończone 21 lat. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych, własnego majątku nie posiada (k.51-51v., 58, 81-82).

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd orzekł wobec oskarżonego za dwa popełnione przestępstwa kary po jednym roku pozbawienia wolności.

Na uwagę zasługuje fakt, że popełniając czyny objęte aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, oskarżony działał w okresie próby związanej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w dwóch sprawach (VII K. 665/13 i VII K. 175/14). Tak więc kary o charakterze wolnościowym nie przyniosły i nie przynoszą wobec sprawcy oczekiwanego skutku wychowawczego. Oskarżony nadal lekceważy porządek prawny, popełnia przestępstwa a zatem brak możliwości sformułowania wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Czyny oskarżonego cechują się znacznym stopniem szkodliwości społecznej. Oskarżony wyrządził szkodę osobom trzecim i do chwili rozprawy szkód tych nie naprawił.

Kary jednostkowe w ocenie Sądu są współmierne do zawinienia oskarżonego i spełniają wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

Stosując zasadę asperacji Sąd połączył te jednostkowe kary pozbawienia wolności orzekając karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności – punkt II. wyroku.

Postępowanie oskarżonego M. O. pomimo wcześniej stosowanych kar pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie uległo zmianie. Jak dotychczas nie zostały osiągnięte cele wychowawcze, jakie stawiano przed tamtymi karami. Oskarżony nadal nie próbuje chociażby zrozumieć swego nagannego postępowania. Nie wykazuje najmniejszej nawet skruchy, czy też chęci poprawy. Znaczny stopień nasilenia złej woli świadczy o realnym zagrożeniu dla porządku prawnego ze strony oskarżonego.

Zdaniem Sądu nie ma żadnej uzasadnionej prognozy, że oskarżony nie popełni kolejnego przestępstwa. Brak jest też jakichkolwiek przesłanek dla twierdzenia, iż nagle po wydaniu wyroku oskarżony diametralnie zmieni swe

postępowanie i będzie zachowywał się zgodnie z prawem. Wręcz przeciwnie - wcześniej orzekane kary, zastosowane środki probacyjne nie przyniosły w przypadku tej osoby spodziewanych efektów. Skoro, zatem nie można go już wychować pozostawiając na wolności należy go izolować, aby chronić społeczeństwo przed kolejnymi czynami zabronionymi oskarżonego. Pobyt w odosobnieniu może skłonić M. O. do przemyślenia swego dotychczasowego postępowania i w przyszłości będzie bardziej krytycznie podchodził do podejmowanych przez siebie działań oraz zda sobie sprawę, że za naruszenie prawa kara jest nieuchronna.

W ocenie Sądu kara łączna jednego roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności za przypisane oskarżonemu przestępstwa jest karą wyważoną, proporcjonalną do stopnia zawinienia i co należy podkreślić umiarkowaną, orzeczoną w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Winna ona spełnić swoją rolę zwłaszcza w zakresie jej funkcji prewencyjnej w środowisku, z którego oskarżony się wywodzi, a być może także - do czego nie doprowadziły poprzednio orzekane kary - w zakresie jej funkcji wychowawczej wobec samego oskarżonego.

Oskarżony K. C. był dotychczas raz karany sądownie na karę ograniczenia wolności. Jest osobą młodocianą i w pierwszej kolejności należy jeszcze podjąć wobec niego działania wychowawcze.

Oskarżony M. O. swoim umyślnym zachowaniem wyrządził szkodę w mieniu pokrzywdzonych, dlatego też stosowanie do treści art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk należało go zobowiązać do naprawienia szkody. Biorąc pod uwagę ustalenia w sprawie wartość skradzionego i nie odzyskanego mienia wyniosła: 184 złote na rzecz A. K., 30 złote na rzecz J. K. i 450 złotych na rzecz M. B.. Tych kwot oskarżony nie kwestionował w postępowaniu przygotowawczym. Niewątpliwie orzeczenie tej treści będzie miało walor wychowawczy wobec oskarżonego uzmysławiając mu nieopłacalność takich zachowań.

W toku postępowania oskarżony był zatrzymany (vide: k.37-37v.), dlatego też ten okres stosownie do treści art. 63 § 1 kk podlegał zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności – punkt IV. wyroku.

O dowodach rzeczowych sąd orzekł jak w punktach V. - VII. wyroku.

O kosztach postępowania i opłacie sądowej Sąd orzekł w myśl powołanych w sentencji wyroku przepisów uznając, że ich poniesienie przez oskarżonego - z racji braku majątku i dochodów - będzie zbyt uciążliwe.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;

2. (...)

- (...);

3. Za 14 dni lub z apelacją.

P., (...)